

در طول تاریخ، کسانی بوده‌اند که کمال و ارزش خود را در بی‌توجهی به دنیا و استفاده نکردن از امکانات دانسته‌اند و گمان می‌کردند خداوند نیز از کار آنها راضی است. آنان بر این تصور بودند افرادی که برای زندگی بهتر و استفاده از امکانات خدادادی تلاش می‌کنند، افرادی دنیا طلب و گمراه‌اند.

در برابر این گروه، عده‌ دیگری هستند که وقتی از راه حلال مالی را به دست می‌آورند، حق خود می‌دانند هر اندازه و هر طور که دلشان خواست از اموالشان استفاده کنند؛ آنان از کار خود این‌گونه دفاع می‌کنند که «پول برای خرج کردن است» و «خدا آفریده است که استفاده کنیم» و «دارندگی و برازندگی».

به نظر شما دیدگاه کدام گروه صحیح است؟ آیا راه دیگری به غیر از دو راه فوق وجود دارد؟

راه کدام است؟

خداوند مهربان ما را آفریده است تا با زندگی در دنیا و انجام کارهای نیک، به سعادت و خوشبختی برسیم. اگر رسیدن به رستگاری دنیا و آخرت بدون استفاده از نعمت‌های الهی امکان‌پذیر بود، پس نیازی هم به آفرینش آنها نبود. از این رو، قرآن کریم با توییح کسانی که بی‌دلیل خود را از نعمت‌های الهی محروم کرده‌اند، می‌فرماید:

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ
بگو: چه کسی زینت‌های الهی را
که برای بندگان خود آفریده،
و روزی‌های پاکیزه را حرام کرده است؟
به این ترتیب، روشن می‌شود دیدگاه گروه نخست، مورد تأیید دین الهی نیست.

آیه زیر را تلاوت کنید و در معنای آن بیندیشید:

وَ كَلُوا وَ اشْرَبُوا
وَ لَا تُسْرِفُوا
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ^۲
بخورید و بیاشامید،
ولی اسراف نکنید،
زیرا خداوند اسراف‌کنندگان را دوست ندارد.

حال به نظر شما با توجه به این آیه، دیدگاه و رفتار گروه دوم تا چه حد مورد تأیید خداوند است؟

اسراف

کسی که:

- لامپ اتاق را روشن رها می‌کند و از اتاق خارج می‌شود؛
- بیش از نیاز بدنش غذا می‌خورد؛
- وسایل قابل استفاده خانه را به بهانه دیگر کهنه شده‌اند دور می‌ریزد؛
- با لوازم التحریر ساده می‌تواند نیازهای نوشتاری‌اش را برطرف کند، ولی از لوازم گران قیمت استفاده می‌کند؛

۲. سوره اعراف، آیه ۳۱

۱. سوره اعراف، آیه ۳۲

– برای چشم و هم‌چشمی با دیگران وسایلی را می‌خرد که واقعاً نیازی به آنها ندارد.
 همهٔ این افراد گرفتار اسراف هستند. اسراف به معنای زیاده‌روی در مصرف است که از گناهان بزرگ است و عذاب الهی را در پی دارد.

در هر یک از موارد زیر رفتارهای صحیح و غیر صحیح را بیان کنید.

رفتارهای اسراف آمیز	رفتارهای صحیح	
۱- ۲- با اینکه خودروی سالم و مناسبی در اختیار دارند، خودروی گرانتیمتی را برای جشن کرایه می‌کنند. ۳-	۱- خانهٔ مناسبی در فامیل وجود دارد، مراسم در آنجا برگزار می‌شود. ۲- ۳-	برگزاری جشن ازدواج
۱- ۲- لوازم التحریر سال گذشته را با وجود قابل استفاده بودن دور می‌ریزند. ۳-	۱- ۲- ۳- کیف مدرسه سال گذشته سالم و قابل استفاده است امسال کیف جدید نمی‌خرند.	خرید کیف و لوازم التحریر و وسایل مدرسه
۱- ۲- فقط به دنبال خرید وسیله‌ای هستند که در خانه بستگان دیده‌اند. ۳-	۱- بیش از حد نیاز وسیله‌ای نمی‌خرند. ۲- ۳-	خرید وسایل منزل

مصرف‌گرایی

یکی از نمونه‌های اسراف، مصرف‌گرایی است. مصرف‌گرایی یعنی میل دائمی به خرید بیشتر و بیشتر کالاها و اجناس! شاید شما هم با افرادی برخورد کرده باشید که وقتی از آنها می‌پرسیم «چرا این کالا را خریده‌اید؟» در جواب چنین پاسخ‌هایی را می‌دهند:

– چون حراج کرده بودند و ارزان بود خریدم، هر چند لازم نداشتم!

– اینها الآن «مُد» شده است!

– دوستان گفتند خیلی به من می‌آید!

– می‌گویند چند وقت دیگر گران می‌شود.

– اگر مقداری هم اضافه در خانه داشته باشیم به جایی بر نمی‌خورد!

– همه فامیل یکی از اینها خریده‌اند! و... .

این‌گونه پاسخ‌ها نشان می‌دهد که خریدار در هنگام خرید، واقعاً به آن کالا نیازی نداشته و تحت تأثیر دیگران تصمیم به خرید آن گرفته است.

حالا واقعاً چه اشکالی دارد چیزی را بیش از نیازمان خریداری کنیم؟

اگر خانواده‌ای دو برابر مقدار همیشگی مواد خوراکی خرید کند، یا باید تمام آن را تا خراب نشده مصرف کند – که نتیجه‌اش پرخوری، افزایش وزن و بیماری‌های مختلف است – یا اینکه مقدار اضافی را دور بریزد که این هم اسراف و هدر دادن نعمت‌های الهی است و فقر و محرومیت را به دنبال دارد. از نظر اجتماعی نیز خرید بیش از نیاز کالا، موجب کمیاب شدن آن می‌شود. کمیاب شدن کالا، قیمت آن را افزایش می‌دهد. به این ترتیب با رشد مصرف‌گرایی، کالاها هر روز گران‌تر می‌شود و توانایی خرید مردم کاهش می‌یابد.

علاوه بر این، مصرف‌گرایی موجب وابستگی به کشورهای بیگانه نیز می‌شود؛ چرا که چاره‌ای جز واردات دائمی کالاها از کشورهای دیگر باقی نخواهد ماند و اگر ملتی به دیگران وابسته شود چاره‌ای جز پذیرش خواسته‌های آنها نخواهد داشت.

راه درمان مصرف‌گرایی

با توجه به نتایج ناپسند مصرف‌زدگی و اسراف، عاقلانه‌ترین راه این است که:

۱- در انتخاب اجناس به تجربه خود و اطرافیان بیشتر از آگهی‌های تبلیغاتی اعتماد داشته باشیم.

۲- به شایعاتی که درباره گران شدن یک کالا در آینده می‌شنویم توجه نکنیم.

۳- بدانیم که خرید اجناس گران قیمت هرگز بر ارزش و شخصیت انسان نمی‌افزاید.
۴- توجه داشته باشیم «مُد»هایی که با زرق و برق فراوان خودشان را به جامعه تحمیل می‌کنند، خیلی زود از بین می‌روند و جایشان را به مُدهای دیگر می‌دهند. پس زندگی خود را براساس این الگوهای متزلزل بنا نکنیم.

شما نیز با کمک هم گروهی‌های خود، برخی از راهکارهای
مقابله با مصرف‌گرایی را بیان کنید.

مُد گرایی

شرکت‌های بزرگ، برای اینکه هر روز فروش خود را بیشتر و بیشتر کنند، با استفاده از انواع تبلیغات روانی^۱ چنین وانمود می‌کنند که کالای آنها ویژه است و اگر شما آن را نداشته باشید از جامعه عقب مانده‌اید! این تبلیغات سبب می‌شود بسیاری احساس کنند واقعاً در زندگی خود آن کالا را کم دارند و چاره‌ای جز خرید آن نیست. اما هنوز مدت زیادی از خرید نگذشته است که کالای دیگری جای آن را می‌گیرد و تبلیغات بر خرید کالای جدید متمرکز می‌شود. به این ترتیب، مردم در رقابتی که هیچ‌گاه پایان نمی‌پذیرد باید به دنبال کالای جدید و جدیدتر باشند و حتی برای تهیه پول آن، به دنبال قرض و وام می‌روند.

اصلی‌ترین شگرد این شرکت‌های بزرگ برای جذب مخاطبان، مُد سازی است. مُدها الگوهای هستند که با روش‌های گوناگون مردم را متقاعد می‌کنند تا مانند آنها رفتار کنند. مُدسازها معمولاً این الگوها را از میان ورزشکاران، هنرپیشگان و شخصیت‌های مشهور انتخاب می‌کنند و از آنان می‌خواهند تبلیغ‌کننده کالای آنها شوند. آنان به مردم چنین القا می‌کنند که اگر شما هم می‌خواهید مانند این افراد مورد توجه دیگران باشید، باید از کالایی که آنها تبلیغ می‌کنند، استفاده کنید. نکته مهم این است که نوجوانان و جوانان به دلیل تنوع‌طلبی و نوگرایی – که از ویژگی‌های دوران سنی آنهاست – در مواجهه با مُدها تأثیرپذیری بیشتری نسبت به سایر اقشار جامعه از خود نشان می‌دهند.

۱. تابلوهای بزرگ تبلیغاتی که در خیابان‌ها، بزرگراه‌ها و جاده‌های بیرون از شهر نصب شده‌اند، آگهی‌های متعدد روزنامه‌ای، پیام‌های پُرشمار تلویزیونی و حتی پیامک‌های تبلیغاتی که به تلفن‌های همراه ارسال می‌شود به راحتی این فضا را ایجاد می‌کنند.

مدگرایی علاوه بر آسیب‌های اقتصادی که بر جامعه وارد می‌کند، پایه‌های فرهنگی جامعه را نیز سست می‌کند؛ چرا که این الگوها در تعارض کامل با فرهنگ و تمدن کشورهای اسلامی قرار دارند و روشی که برای زندگی معرفی می‌کنند، برخلاف توصیه‌های ادیان الهی است. تقلید از این الگوهای وارداتی که به فرهنگ‌های بیگانه تعلق دارند، رفته رفته سلیقه و طرز فکر انسان مسلمان را تغییر می‌دهد و او را به دنباله‌روی کورکورانه از فرهنگ بیگانه سوق می‌دهد. این از خود بیگانگی را می‌توان در پوشش و نوع زندگی برخی افراد در جامعه خودمان نیز مشاهده کرد؛ افرادی که نمی‌دانند نوشته‌ای که روی پیراهن آنها نقش بسته چه معنایی دارد یا از پیام نوع آرایشی که به آن علاقه‌مندند هیچ اطلاعی ندارند و تنها به این دلیل که «مُد است» آن را انتخاب کرده‌اند.

به کمک هم‌گروهی‌های خود نمونه‌هایی از تقلیدهای ناآگاهانه از مدهای بیگانه را که در جامعه امروز ما رواج دارد بیان کنید. به نظر شما این گونه تقلیدها چه تأثیری بر روی شخصیت و رفتار فرد می‌گذارد؟

- ۱- پنج نمونه از رفتارهای اسراف‌آمیز را که در جامعه رواج بیشتری دارد بنویسید.
- ۲- مصرف‌گرایی چه زبان‌های فردی و اجتماعی به دنبال دارد؟
- ۳- توضیح دهید اسراف و مصرف‌زدگی چگونه یک جامعه را به وابستگی می‌کشاند.
- ۴- روش صحیح مصرف از نظر اسلام چیست؟

پیشنهاد

داستان یا خاطره‌ای را از روش زندگی شخصیت‌های بزرگ دینی در پرهیز از اسراف بنویسید و برای دوستانتان در کلاس بخوانید.

الهی

خدایا،

توفیق ده تا میانه روی را در زندگی پاس دارم،
و اسراف و تبذیر را واگذارم.

خدایا،

به من کمک کن تا از هر آنچه روزی من ساخته‌ای،
به اندازه مصرف کنم.
ثروت و مال را در حد نیاز، نگه دارم،
و بیش از آن را در راه تو انفاق کنم.
و آن را برای روز نیازم در آخرت پیش فرستم.

خدایا،

مرا بازدار از اینکه
ناآگاهانه از سبک زندگی دیگران تقلید کنم؛
و لباسی بپوشم که تو نمی پسندی؛
و چیزی را بخرم که به آن نیاز ندارم.